ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΥ

—Ποιὸς εἶνε αὐτοῦ ; ἐρώτησεν ὁ ἐνοικιαστὴς ἑνὸς δωματίου τοῦ ξενοδοχείου, τὴ στιγμὴ ποὺ ἑτοιμαζόμενος νὰ πλαγιάσῃ ἄκουσε ἕνα παράξενο θόρυβο στὴν πόρτα.

Δὲν τοῦ ἔδόθη ὅμως καμμιὰ ἀπάντησις καὶ ὁ θόρυβος ἔπαψε γιὰ νὰ ξαναρχίσῃ σὲ λίγο.

— Εἶνε κανεὶς αὐτοῦ ; ξαναρώτησεν ὁ πελάτης.

Καμμιὰ ἀπάντησις καὶ πάλιν.

— Ὦ! διάβολε,ἐψιθύρισε τέλος ὁ ξένος, θὰ εἶνε κανένα πνεῦμα! Ἴσως νὰ εἶμαι μέντιουμ. Ἂς δοκιμάσω. Καὶ ὑψώνων τὴν φωνήν, εἶπε :

— Ἐὰν ὑπάρχῃ κανὲν πνεῦμα εἰς τὸ δωμάτιόν μου νὰ φανερωθῇ μὲ τρεῖς χτύπους.

Τρεῖς εὐδιάκριτοι χτύποι ἀκούσθηκαν ἀμέσως στὴν πόρτα πρὸς τὸ μέρος τοῦ γραφείου.

— Εἶνε τὸ πνεῦμα τῆς ἀδελφῆς μου; ρώτησεν ὁ πελάτης.

Καμμία ἀπάντησις.

—Εἶνε τὸ πνεῦμα τῆς πεθερᾶς μου; Τρεῖς καθαρώτατοι χτύποι.

— Εἶσαι εὐτυχής ; Ἐννέα χτύποι.

— Θέλεις τίποτε ; Σειρὰ ὑποκώφων χτύπων.

— Θέλεις νὰ συνομιλήσωμεν ; ρώτησε ὁ ἐπὶ τῆς κλίνης εὑρισκόμενος πλέον ταξειδιώτης.

Οὐδεμία ἀπάντησις.

— Θὰ ἀκούσω αὔριον τίποτε γιὰ σένα ;

Οἱ χτύποι ἀκούσθηκαν ὑπόκωφοι μερικὲς φορὲς ἀκόμη, καὶ τὸ πνεῦμα ἐσιώπησεν. Ἀλλὰ καὶ ὁ ταξειδιώτης εἶχεν ἤδη ἀποκοιμηθῆ.

Ὅταν ὅμως τὸ πρωῒ ἐξύπνησεν εἶδεν ὅτι...τὸ πνεῦμα τῆς πεθερᾶς του, ἢ μᾶλλον κάποιος ἔξυπνος λωποδύτης τοῦ εἶχεν ἀπαγάγει τὸ ρολόγι τὸ πορτοφόλι καὶ ὅλα τὰ ροῦχα του !

ΤΙ ΑΦΗΚΕΝ Ο ΘΕΙΟΣ

— Λοιπὸν εἶναι ἡ τελευταία σου ἀπάντησις Καίτη !

— Ἡ τελευταία μου ἀπάντησις.

— Τίποτε δὲ σὲ συγκινεῖ ;

— Τίποτε.

— Λοιπὸν εἶμαι ὁ δυστυχέστερος τῶν ἀνθρώπων, γιατὶ τώρα πλέον μένω κατάμονος στὸν κόσμο, ἀφοῦ ὁ θεῖός μου μαζὶ μὲ τὸ ὁποῖον ζοῦσα μ' ἀφῆκε...

— Μπᾶ ! ἀπέθανε ;

— Ναί, ἀπέθανε καὶ μ' ἀφῆκε...

—Ἄ, μὰ τότε ἀλλάζει τὸ πρᾶγμα, Χάρη μου. Δὲν μπορῶ νὰ εἶμαι τόσον σκληρὰ σ' ἕνα δυστυχῆ νέον. Ἐὰν ἤξευρα μόνον ὅτι εἶσαι εἰλικρινής...

— Εἰλικρινής ! ὦ Καίτη μου !

— Λοιπὸν πράγματι ἐκάματε ἀρκετὴν ἐντύπωσιν στὴν καρδιά μου. Ἀφῆστέ με νὰ σκεφθῶ...

— Νὰ σκεφθῇς πολύ ;

—Ἐπὶ τέλους τί νὰ σκεφθῶ ; Εἶμαι δική σου !

—Ὦ Καίτη μου !

— Καὶ τώρα, Χάρη μου, εἰπέ μου τα ὅλα. Πότε πέθανε ὁ θεῖος ; Ὁ καθμένος ! Ἦταν ἀπὸ πολλοῦ καιροῦ ἄρρωστος ;

— Μά... ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν.

— Καὶ τώρα σ' ἄφησε ;...

— Ναί...

— Πόσα ;

— Πόσα ! ! Εἶπα ὅτι μὲ ἄφησε. Μ' ἄφησε μονάχο καὶ ἀνέναρο στὸν κόσμο ! Δὲν εἶχε τίποτε ν' ἀφίσῃ, ἀλλὰ εἶμαι μαζί σου καὶ αὐτὸ φθάνει.

Ἡ ἱστορία δὲν ἀναφέρει τὴν συνέχειαν, διότι ἡ Καίτη εἶχεν ἤδη λιποθυμήσει.....

Ὁ Κατεψυγμένος

Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ..

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἀπεστάλη εἰς τοὺς κάτωθι συνδρομητὰς τὸ τρίτον Βιβλίον τῆς Βιβλιοθήκης μας.

Μῖχον Κιώπην, Ἀναστασίαν Κρεμενοπούλου, Παναγ. Κιτσῆν, Ἰωαν. Καλογεραν, Ἀν. Κυριακοῦ. Ἄνναν Κωλέτη, Γεώρ. Κατσαρόν, Ἐμμ. Κόβουραν, Ἀδελφοὺς Κρόκου, Ἀβραὰμ Κεσισόγλου, Δημ. Καρώτην. Ἀλ. Κέτση, Μ. Λαζαρόπουλον, Φ. Λιάκον, Ν. Λαμπρόπουλον, Βλάσην Λιοκάρην, Εὐθ. Λεσιώτην, Δημ. Λεβαχίδην, Εὐαγ. Μαρτάκην, Ἀλεξ. Μπαΐζάνου, Κωνστ. Μπενάκην, Νίκον Μάντην, Νάσον Μαντὰν, Ἡσαΐαν Μποχορόπουλον, Κωνστ. Μουμτζῆν, Κωνστ. Μπιτσακτσῆν, Κατίναν Μιχαλοπούλου, Μιχ. Μακρυωνίτην, Ν, Μανδαλόπουλον, Παν. Μαργαρίτην, Γεώρ. Μαῦρον, Γεώρ. Μιμίδην, Ἠλίαν Μακρῆν, Δ. Μινίδην. Δ. Νίτσαν. Δ. Μπέλαν. Β. Ντίνον, Δ. Νίκου, Γ. Νικολόπουλον, Ν. Παντελῆν. Ν. Πιπίδην, Κατίνα Παπαδοπούλου, Ν. Παπαδόπουλον, Δ. Πολιουδάκην, Ε. Παρίτσῃ, Δ. Παπαστάθην, Δ. Παπαϊωάνου, Ι. Παυλοστάθην, Δ. Παναγόπουλον, Δ. Παπαδόπουλον, Β. Παπαλεξίου, Λ. Παπαντωνίου, Ν. Πέτρον, Ν. Παπακώταν, Φ. Οἰκονόμου.

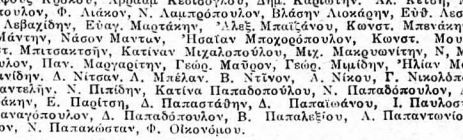

ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΕΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΠΩΣ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΙ ΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Τὰ γυαλιὰ ποὺ προδίδουν.—Τὸ δόντι τῆς δολοφονημένης.— Ἡ ταινία τῆς γραφομηχανῆς.— Ἡ κάρτα τοῦ ἀπατεῶνος.—Ὁ ἀριθμὸς τοῦ τηλεφώνου.

Πολὺ μικρά, σχεδὸν ἐλάχιστα ἴχνη ἔλυσαν πολλὲς φορὲς τὸ μυστήριον ποὺ περιέβαλε τραγικώτατα ἐγκλήματα. Ἀσήμαντα πραγματάκια, ἕνα κουμπί, μιὰ καρφίτσα, ἕνα μαντῆλι ἀπέβησαν πολλάκις οἱ ἄριστοι καὶ φωτεινότεροι ὁδηγοὶ εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς κοινωνίας κατὰ τοῦ ἐγκλήματος.

Ἕνα ζευγάρι γυαλιὰ ἔλυσε πρὸ μηνῶν τὸ μυστήριον τοῦ φόνου τοῦ μικροῦ Ρόμπερτ Φράνκς υἱοῦ ἑνὸς ἑκατομμυριούχου τοῦ Σικάγου ὁ ὁποῖος ἀπήχθη καὶ ἐφονεύθη ἀπὸ τὸν Νάθαν Νήοπολντ καὶ τὸν Ρίτσαρντ Λόεμπ, φίλους του καὶ υἱοὺς ἐπίσης ἑκατομμυριούχων. Τὰ γυαλιὰ αὐτὰ ἀνῆκαν εἰς τὸν ἕνα τῶν φονέων, τὸν Νήοπολντ. Εἶχαν πέσει ἀπὸ τὴν τσέπην του εἰς τὸ μέρος ὅπου ἐξετελέσθη τὸ ἔγκλημα καὶ αὐτὰ ὑπῆρξαν ἡ αἰτία νὰ εὑρίσκωνται σήμερα οἱ δύο δολοφόνοι στὴ φυλακή, καταδικασμένοι εἰς ἰσόβια δεσμά.

***

Ἕνα ψεύτικο δόντι ἀπεκάλυψε ἕνα φρικιστιακὸν ἔγκλημα. Ὁ Ἀδόλφος Λούτγκερτ κατασκευαστὴς λουκανίκων στὸ Χάϊλανδ εἶχε βαρεθεῖ τὴ γυναῖκα του. Γιὰ νὰ τὴν ξεφορτωθῇ λοιπὸν τὴν ἐσκότωσε καὶ προσπάθησε νὰ ἀποσυνθέσῃ καὶ νὰ ἐξαφανίσῃ τὸ πτῶμα της μὲ ὀξέα, μέσα εἰς ἕνα λέβητα ὅπου κατασκεύαζε τὸ λουκάνικα. Καὶ πράγματι κατέστρεψε τὸ πτῶμα της, ἀλλὰ δὲν κατόρθωσε νὰ καταστρέψῃ ἕνα χρυσὸ δόντι της καὶ τὸ δαχτυλίδι τοῦ γάμου του, τὰ ὁποῖα εὑρεθέντα μέσα εἰς τὰ λουκάνικα δύο ἀγοραστῶν ἀπεκάλυψαν τὸ ἔγκλημα.

***

Ἓν' ἄλλο φρικτὸ ἔγκλημα ἀπεκαλύφθη μὲ τὴν βοήθειαν μιᾶς ταινίας γραφομηχανῆς. Ὁ Γουῶρρεν Λίγκολν, δικηγόρος καὶ βοτανολόγος, ἐφόνευσε τὴν γυναῖκα του Λίνα καὶ τὸν ἀδελφό της Βύρωνα. Κατόπιν ἔκαυσε τὰ πτώματά των καὶ τὰς κεφαλάς των ἔκρυψεν εἰς μίαν στήλην εἰς τὴν ὁποίαν ἐστήριζε τὴν βεράνταν του.

Κατόρθωσε κατόπιν νὰ βαρύνῃ τὰ θύματά του μὲ τὴν κατηγορίαν ἑνὸς φανταστικοῦ ἐγκλήματος, τοῦ ὁποίου διὰ νὰ ἀποφύγουν τὰς συνεπείας εἶχον δῆθεν ἐξαφανισθεῖ. Καὶ ὅλοι τὸν ἐπίστευσαν καὶ διετάχθη ἡ σύλληψις τῶν δολοφονηθέντων.

Ἐν τούτοις ὁ Λίγκολν διὰ νὰ εἶνε περισσότερον ἥσυχος ἀπεφάσισε νὰ ἐξαφανισθῇ. Ἔγραψε ὅμως προηγουμένως πλοστὰς ἐπιστολὰς πρὸς τοὺς συγγενεῖς τῆς συζύγου του μὲ τὴν ὑπογραφήν της, διὰ τῶν ὁποίων τοὺς ἐζήτει χρήματα, διὰ νὰ εἰμπορέσῃ νὰ ἐξακολουθήσῃ μένουσα κρυμμένη καὶ διαφεύγουσα τὴν σύλληψιν. Ἔγραψεν ὅμως καὶ εἰς ἰδικούς του συγγενεῖς ζητῶν ἐπίσης χρήματα. Καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ ἔστειλαν τὰ χρήματα, ἀλλὰ κατὰ τύχην παρεβλήθησαν αἱ δύο ἐπιστολαὶ καὶ ἀνεκαλύφθη ἀπὸ τὸ χῶμα των ὅτι εἶχον γραφῆ εἰς τὴν ἰδίαν γραφομηχανὴν μὲ τὴν αὐτὴν πρασίνην ταινίαν. Αὐτὸ ἀπετέλεσεν ἀφετηρίαν πρὸς διαφώτισιν τοῦ ἐγκλήματος καὶ σὲ λίγο ὁ Λίγκολν συνελήφθη, καταδικασθεὶς εἰς ἰσόβια δεσμά.

***

Χάρις εἰς ἕνα μπιλλιέτο συνελήφθη ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλειτέρους ἀπατεῶνας τῆς Ἀμερικῆς, ὁ Κορέτζ. Ὁ Κορὲτζ εἶχε ἀφαιρέσει δι' ἀπάτης ὑπὲρ τὰ 13 000.000 δολλ. Εἶχε λαμπρὸν μέγαρον, πολυτελῆ αὐτοκίνητα, πολυπληθὲς προσωπικόν, κλπ. Ξέχασε ὅμως κάποτε τὸ ἐπανωφόρι του στὸ ράφτη του. Ὁ ράφτης βρῆκε μέσα στὸ ἐπανωφόρι ἕνα μπιλλιέτο μὲ τὸ πραγματικὸ ὄνομα τοῦ Κορέτζ, ὑπὸ τὸ ὁποῖον εἶχε διαπράξει τὰς ἀπάτας του. Ἀμέσως εἰδοποίησε τὴν ἀστυνομίαν, ὁ Κορὲτζ συνελήφθη, κατεδικάσθη εἰς εἱρκτὴν καὶ ἀπέθανε πρό τινος εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ Σίγκ-Σίγκ ἀπὸ διαβήτην.

***

Ὁ Ροῦσσελ Σκὼτ διαρρήκτης μὲ περιουσίαν 30 ἑκατομμυρίων δολλαρίων, ὁ ὁποῖος πρόκειται νὰ καταδικασθῇ ἀσφαλῶς εἰς θάνατον δι' ἓν' ἀπαίσιον ἔγκλημά του, ἀνεκαλύφθη ἀπὸ ἕνα ἀριθμὸν τηλεφώνου γραμμένον μὲ μολῦβι.

Εἶχεν ἐπιχειρήσει κάποτε μὲ τὸν ἀδελφόν του Ρόμπερ νὰ λησταύσῃ μιὰν φαρμακαποθήκη τοῦ Σικάγου. Δυστυχῶς τοὺς ἀντελήφθη ὁ δεκαεννεαετὴς ὑπάλληλος τοῦ φαρμακείου Ἰωσὴφ Μάρερ ὁ ὁποῖος κατόπιν ἀγρίας πάλης μετ' αὐτῶν ἐφονεύθη. Ὁ Σκὼτ διέφυγεν ἀφήνων εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος τὸ ἐπανωφόρι του. Εἰς τὴν τσέπην τοῦ ἐπανωφοριοῦ οἱ ἀστυνομικοὶ εὗραν τὸ κλειδὶ ἑνὸς δωματίου τοῦ ξενοδοχείου «Μπρήβουρ».

Μετέβησαν εἰς τὸ ἐν λόγῳ δωμάτιον ὅπου εἰς ἕνα σημειωματάριον πλησίον τοῦ τηλεφώνου ἦτο γραμμένος μὲ μολῦβι ἕνας ἀριθμός. Ἀνεκάλυψαν ὅτι ἦτο ἀριθμὸς τηλεφώνου μιᾶς οἰκίας τοῦ δυτικοῦ τμήματος τῆς πόλεως. Δεκαὲξ ὥρας ἀργότερον ὁ Σκὼτ ἔφθανε ἐπ' αὐτοκινήτου μὲ μίαν νέαν εἰς τὴν ἐν λόγῳ οἰκίαν ὅπου τὸν ἀνέμενον οἱ ἀστυνομικοὶ καὶ τὸν συνέλαβον.

Καὶ ἔτσι ἀποδεικνύεται ἀληθὴς ἡ θεωρία τοῦ περιφήμου ἀστυνομικοῦ Νὰτ Πίγκερτον, κατὰ τὴν ὁποία εἶνε ἀδύνατον νὰ διαπραχθῇ ἕνα ἔγκλημα χωρὶς ν' ἀφήσῃ ἴχνη.

Ὁ Ἀστυνομικὸς